

MANIFEST DIA INTERNACIONAL DE LES DONES 8 DE MARÇ DE 2018

Avui, Dia Internacional de les Dones, com cada 8 de març, les dones de tot el món alcem les nostres veus per reivindicar la igualtat efectiva entre homes i dones perquè els nostres drets socials, polítics i econòmics són innegociables. Les dones, des de les nostres diversitats, som més de la meitat de la població mundial i cal que formem part de la presa de decisions en tots els àmbits i estaments. Cal que el nostre dret a la participació social i política sigui una prioritat.

Aquest any, a més a més, també té lloc una Vaga Feminista organitzada per organitzacions socials i el moviment feminista a la qual donen suport, entre d'altres, els sindicats majoritaris que han convocat "aturades laborals" de dues hores per denunciar la desigualtat, la precarietat i la violència vers les dones, amb la voluntat que aquesta afecti l'ocupació, el consum i l'educació.

Des del món municipal donem suport a les reivindicacions de la Vaga Feminista. Una vaga que tal i com diu el Consell Nacional de Dones de Catalunya (CNDC) "va més enllà del que s'identifica com atur laboral perquè la participació de les dones és nuclear en totes les esferes de la vida", per això hi donem suport i us animem a participar a les aturades previstes, en franges de dues hores, matí i tarda que han convocat els sindicats.

Avui, doncs, ens tornem a trobar per commemorar el dia internacional de les dones i per reclamar, novament, la igualtat entre dones i homes.

En ple S.XXI, les últimes notícies ens transporten a principis del S.XX. Quan els governants, les persones responsables de legislar, no són conscients ni tenen cap mena d'intenció d'actuar en relació a la diferència real i existent entre el sou, per la mateixa feina, de les dones respecte als homes. Concretament, segons les últimes dades de l'Eurostat és un 14,9%. Quan es creu que "això no és important" o quan es manifesta que "en això nosaltres no ens hi posem" és quan la societat, el poble, les dones i els homes, ens hem de rebel·lar, posar -nos de peu i dir "NO, aquesta no és la societat on vull viure. NO aquestes no són les decisions que ha de prendre el govern".

És el que es diu la bretxa salarial, la diferència de sou entre els homes i les dones per la mateixa feina. És una forma més de violència envers les dones, la violència econòmica.

Fa més de 20 anys, més de 20 anys!, que se celebra, any rere any, el dia de la igualtat salarial; “L’equal pay”. Organitzat per la Federació Internacional Business and Professional Women (BPW) i que té per finalitat lluitar per la igualtat salarial entre homes i dones. Però aquestes campanyes no serveixen de res si no van acompanyades de normes específiques i sancions, si són necessàries, per tal d’evitar que es dilati aquesta injustícia.

Volem una societat igualitària, volem una societat justa, rica, equilibrada, amb el foment del talent com un dels eixos de creixement i generació de riquesa. Volem el mateix sou per la mateixa feina, volem que moviments com “#MeToo” no hagin de reparèixer perquè hi ha persones que s’atreveixen a demanar favors sexuals a canvi de feina. A assetjar a les dones pel fet de ser-ho, a entendre que les dones són una “unitat de canvi”, un objecte.

Les dones formen part de la societat, part activa, principal i bàsica pel desenvolupament de la societat, del futur. Per poder avançar, com a societat, s’ha de tenir en compte a totes les persones, indistintament, del sexe que tinguin. Per això, per reclamar aquesta necessitat imperiosa, perquè els governants reaccionin, perquè es legisli allò que és injustícia, tornem a alçar-nos i a manifestar-nos i ho farem sempre. Sempre per aconseguir una societat justa i igualitària.

Aquest és el gran repte que tenim al davant, i l’hem d’assolir amb la col·laboració i la complicitat de totes les institucions, agents socials i de les dones i els homes dels nostres pobles i ciutats, perquè només així podrem fer-ho realitat.

8 de març de 2018